

РЕШЕНИЕ

№ 1968

гр. София, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.А

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А.А Административно наказателно дело № 20221110203193 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на П. ИВ. П., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 3384000123/10.02.2021г., издадено от Началник на 09 РУ - СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 81 ал. 2 т. 2 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ е наложено административно наказание глоба в размер на 30, 00 /тридесет/ лева за нарушение на чл. 7 ал. 1 ЗБЛД.

Със срочно подадената жалба се претендира отмяна на наказателното постановление поради неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят П.П., редовно уведомен, се явява лично. Пледира за отмяна на наказателното постановление, тъй като не е осъществил нарушението, описано в НП.

Наказващият орган - Началник на 09 РУ - СДВР, редовно призован, не се представлява. Представени са писмени бележки от упълномощен представител - юрк. Ц. Виденов, в които се излагат подробни съображения за неоснователност на жалбата. Сочи се, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушението е категорично доказано, същото не е маловажно, административното наказание е правилно определено в минималния законов размер. Прави се искане за потвърждаване на наказателното постановление и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и

служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.01.2022г. около 15:40 часа в района на ж.к. "Люлин" в гр. София свидетелите Й.К., на длъжност полицаи в група "Охрана на обществения ред" на сектор "Охранителна полиция" към 09 РУ - СДВР и А.А. - също служител на 09 РУ - СДВР спрели за проверка жалбоподателя П. ИВ. П.. При извършване на проверката жалбоподателят представил пред полицейските служители лична карта с № ... от МВР - София. Полицейските служители установили, че представената лична карта е счупена в областта на холограмния стикер. Свидетелят Й.К. съставил АУАН № 3384000123 /бл. № 063364/ от 26.01.2022г., с който повдигнал против жалбоподателя административнонаказателно обвинение за извършено нарушение по чл. 7 от ЗБЛД, което било описано по следния начин: "при извършената полицейска проверка горепосоченото лице представя документ за самоличност, счупен в областта на холограмния стикер". Актът бил съставен в присъствието на свидетеля А. А. и на жалбоподателя, на когото бил предявен и му бил връчен препис. Жалбоподателят не направил възражения срещу АУАН нито при съставянето му, нито в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН. Със съставения АУАН лична карта с № ... от МВР - София, била иззета като доказателство в административнонаказателната преписка.

На 10.02.2022г. Началник на 09 РУ - СДВР издал атакуваното НП № 3384000123/10.02.2022г., с което на основание чл. 81 ал. 2 т. 2 ЗБЛД наложил на жалбоподателя административно наказание "глоба" в размер на 30, 00 /тридесет/ лева за нарушение на чл. 7 ал. 1 ЗБЛД.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства - гласни – обясненията на въззивника, показанията на свидетелите А.А. и Й.К., както и писмените доказателства - АУАН № 3384000123 /бл. № 063364/ от 26.01.2022г., НП № 3384000123/10.02.2022г., 2 броя удостоверения, издадени от СДВР, заповед № 8121з-493/01.09.2014г., издадена от Министъра на вътрешните работи.

Съдът изцяло кредитира приобщените писмени доказателства, които прецени като еднопосочни, последователни и безпротиворечиви.

Показанията на свидетелите А. и К. не допринасят съществено за

изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване. И двамата свидетели заявяват, че нямат конкретен спомен за обстоятелствата, при които е съставен АУАН, дори и след предявяването му по реда на чл. 284 НПК, като се придържат бланкетно към констатациите в съставения АУАН. Установи се и противоречие в показанията на двамата свидетели по отношение мястото на извършване на нарушението, като докато свидетелят К. сочи, че са спрели жалбоподателя за проверка пред бл. 317, свидетелят А. твърди, че това е станало пред бл. 217. Свидетелските показания на актосъставителя и на свидетеля по акта противоречат и на обясненията на жалбоподателя по отношение мястото на извършване на проверката, който пък твърди, че проверката му е извършена в близост до бл. 817.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са съставени от компетентни административни органи съгласно чл. 84 ал. 1 и ал. 2 ЗБЛД и видно от заповед № 81213-493/01.09.2014г., издадена от Министъра на вътрешните работи, и при спазване на сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

При съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН, като АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, който е свидетел и при установяване на нарушението, и в присъствието на жалбоподателя. АУАН е подписан от съставителя, свидетеля, въззивника, на когото е и предявен, и му е връчен препис.

В АУАН и НП се съдържа описание на нарушението, на обстоятелствата по извършването му, в това число и време и място на извършването му, както и посочване на нарушената законова разпоредба. В АУАН нарушението е квалифицирано само като такова по чл. 7 ЗБЛД, без да е посочена конкретна алинея. Коментирания порок в АУАН обаче е бил отстранен в НП по реда на чл. 53 ал. 2 ЗАНН. В НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 7 ал. 1 ЗБЛД, като същевременно съдът намира, че наказващият орган законосъобразно е упражнил правомощието си по чл. 53 ал. 2 ЗАНН, тъй като са установени по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

При издаване на НП обаче е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е налице несъответствие между описанието

на нарушението и приложената санкционната разпоредба. В НП е посочено, че въззивникът е нарушил чл. 7 ал. 1 ЗБЛД, която разпоредба предвижда, че гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване. Административнонаказателната му отговорност е ангажирана на основание чл. 81 ал. 2 т. 2 ЗБЛД, която разпоредба предвижда, че се наказва с глоба от 30 до 200 лева лице, което изгуби, повреди или унищожи български личен документ, т.е. изпълнителното деяние като елемент от обективна страна на фактическия състав на нарушението е загубване, повреждане или унищожаване на личен документ, докато в АУАН и в НП е посочено като изпълнително деяние, с което е осъществено нарушението - представяне на повреден документ, без да твърди, че същият е повреден именно от въззивника. Несъответствието между описанието на нарушението, посочената като нарушена разпоредба и приложената санкционна норма представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като ограничава правото на защита на въззивника и възможността му да разбере за какво конкретно нарушение му е наложено административно наказание - затова, че е представил при извършената полицейска проверка повреден документ за самоличност или затова, че е повредил същия. Коментираното съществено нарушение на процесуалните правила е неотстранимо в съдебната фаза на производството и е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

Независимо от това съдът ще посочи, че е налице и следващо самостоятелно основание за отмяна на НП поради недоказаност на нарушението. В съдебно заседание разпитани, актосъставителят и свидетелят по акта, не съобщиха спомени за обстоятелствата на проверката, не посочиха в какво конкретно се е изразила повредата на представения пред тях документ за самоличност, а по отношение на мястото на извършване на проверката и респективно - мястото на извършване на нарушението, в показанията им се установи съществено противоречие. Така докато свидетелят К. твърди, че проверката на жалбоподателя и извършена пред 317 блок, според свидетеля А. въззивника е спрял за проверка срещу бл. 217 в ж.к. "Люлин - 2". Жалбоподателят пък заявява, че е бил проверен от полицейските служители в района на блок 817. Обстоятелството, че не се доказва извършването на нарушението, в това число и мястото на извършването му, е следващото

самостоятелно основание за отмяна на НП. Следва да се посочи, че АУАН не се ползва с презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства и описаните в него факти следва да бъдат установени с всички допустими доказателствени средства. В настоящия случай, въпреки че в съдебното следствие бе проведен разпит и на актосъставителя, и на свидетеля по акта, извършването на нарушението, както и мястото на извършването му, не бяха доказани, което налага отмяна на НП.

Предвид извода за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, съдът намира, че жалбата е основателна и атакуваното наказателно постановление следва да се отмени.

Въззивникът не претендира и не доказва разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 1 вр. ал. 3 т. 1 и т. 2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 3384000123/10.02.2021г., издадено от Началник на 09 РУ - СДВР, с което на П. ИВ. П., ЕГН *****, на основание чл. 81 ал. 2 т. 2 от Закона за българските лични документи е наложено административно наказание глоба в размер на 30, 00 /тридесет/ лева за нарушение на чл. 7 ал. 1 ЗБЛД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____